

Babama Özlem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Nisan 2021

Küskünlüğümün perdesini araladım ve geldim baş ucuna elbet süre gelen kesif sessizliğin de asla tarifi yokken, baba.

Kambersiz düğün misali içimde nice duygu kör düğüm adeta ve yalnızlığın patavatsızlığında hele ki şu mübarek ayda hasıl olan nice duygu ve yüreğimin sancağını her gün gelip de sözcüklere boş sayfalara diktiğim...

Tıpkı gözlerimi diktiğim gök kubbede bana eşlik eden o devasa maneviyat ve nerede ise gördüğüme kani iken binlerce yıldız ve uçuşan nice melek, baba bir o kadar korunduğuma vakıf iken yoksa kaç kere yanına gelmişim öncesinde.

Sessizliği radar gibi tarayan iç sesim ve sevdalı kalemim: bir bukle hüznün ile dikerken yüreğimin söküklerini bir o kadar sevebilme kabiliyetimle dokunmak istediğim bir cihan dolusu insan bir o kadar içime dokunan sessizlik en çok da gürültü iken eşlik eden bir o kadar tepkisizliğimle sessizliğe mahal verdiğim ve ne yazık ki önünü alamadığım çok şey, baba.

Külliyen yalan, deme sakın çünkü sevdiğim kadar yalnızlığı bir o kadar yüreğim tıksı tıksı.

Bir renksem eğer: kesinlikle lacivertim en çok da mürekkep bulaşırken üstüme başıma ve kağıda dokunmamın ertesinde hurra coşan yetilerim ve duygularım.

Yetim olduğunu her ne kadar dillendirmek istemesem de.

Yetilerimde saklı bir rahmeti de gelip de mezarına boca etmeyi ne çok ne çok isterdim, baba...

Senin gidişinin ardından geçen nerede ise yirmi sene süregelen o boşluk bazen senin yitiminde bizlerden de birkaç parçanın yok olup sürüklendiğine kaniyim hani.

Öznenle serildiğim mana dünyası ve işte ellerim de dolu yüreğim de gerçi görünürde dünyanın en yalnız insanıyım ama içim dolu dolu bir o kadar gözlerim derya deniz adeta okyanus ve sanma ki sadece acımdan ağlıyorum elbet niyazlarımdaki umut ile Rabbime koşmakla iştiğalim son zamanlarda.

Hatta birkaç kere de ölümün eşliğinden döndüm şu son birkaç ay içerisinde malum olduğu üzere kendime zarar vermekten asla vazgeçmedim.

Yola soktuğum çok şey de var ayrıca hele ki senden sonra birer enkaza dönen bizler sonrasında benim yaşadığım ve yaşattığım sıkıntılar akabinde ailecek içine defalarca girip çıktığım o karanlık dehliz şükür ki sağ salim ayaktayız elbet oramız buramız da dökülmüyor değil hani...

Lakayt olmayı asla beceremedim baba belki de bana uyguladığın o bitimsiz baskının nezdinde üstelik bir ömür iç sesimi ve tüm duygularımı da layığıyla bastırmışken.

Ya, şimdi?

Akla zarar olduğum kesin ama bir o kadar kimselere zarar vermeden yaşadığım da: ya, kendime verdiğim zarara ne demeli?

İçimdeki küskün çocukla her gün oyun oynuyoruz ve bazen öylesine mızızlanıyor ki sorma gitsin...

Ne mi oluyor ertesinde?

Esip gürlüyorum kendimce.

Sonra yağmur olup yağıyorum elbet tek ıslanan benim.

Sonra anlıyorum ki; benim suçlu.

Elbet bir ömür yaptığımı yapıp kendimi cezalandırıyorum.

Açlıkla kendimi terbiye ettiğim şu külüstür ömrümde de motorum hayli yıprandı elbet vücudum ve zihnim sürekli su kaynatıyor ama bir şekilde yolumda yürümeye devam ediyorum.

Seni bu kadar sevdiğimi bilmezdim üstelik az da yormadın hem bizi hem kendini.

Az mı canımız yandı? Az mı kaçtı huzurumuz?

Ama sana hak vermiyor da değilim kimi zaman gerçi daha ılıman ve daha müşfik olabilirdin ama...

Hep dua ediyorum, ediyoruz: Allah günahlarını elbet günahlarımızı affetsin.

Senden hatıra çok şey var elbet en başta bana öğrettiklerin şükürler olsun ki alınımın akıyla yaşamayı becerdim gerçi esip gürleyen insanlar da yok değil hani hayatımda üstelik yanı başımda tanımadığım üstelik uzağımda bir ömür de onları içselleştirmişken.

Dış ses ve de...

Bir uğultu.

İç ses ise bir hengame al sana kör düğüm ve ben ne mi yapıyorum?

Elbet oturup bu yap-bozu çözmeye çalışıyorum ve işte kilit sözcükler:

İnanç ve sevgi ve umut...

A, elbet bir de canım kalemim. Onunla olan gönül ilişkimiz evlere şenlik baba ve bazen seni çok özlüyorum o edebiyatçı kimliğiyle bana kesinlikle destek olurdu yoksa, yoksa...

Sahi, yazmam senin için bir sakınca doğurur muydu?

Neden mi sordum sana bu soruyu peki, anlatayım:

Yazmaya başladıktan çok kısa bir süre sonra en yakın dostlarım arkasını döndü ve çekip gitti ve bir anda hasıl olan mucizeler ki...

Bana el uzatan, inanan değerli güzel insanlar tanıdım bir şekilde bana ışık tutan ve umut veren.

Ve ben her halükarda acımasızca kendimi ve kalemimi bir güzel masaya yatırıp acımadan sözcüklerimi de benliğimi de falakaya çekiyorum.

Çünkü bir ömür arzuladığım tek şeyi diliyorum Rabbimden:

İyi bir insan olduğum kadar da iyi yazmak.

Belki de kendimi kandırıyorum: ha, ne dersin? Ne de olsa çok iyi bir öğrenci ve itaat eden bir evlat olmama rağmen seni asla memnun edemedim baba ve bu yüzden hep ama hep kendimi sorguladım keza seni de ama gidişinin ardından seni huzursuz da etmek istemezken ve benim asla iç huzurum yok iken elbet dış sesi ve tüm etkenleri de hesaba kattık mı...

Her anlamda sorgulandığım da koca bir gerçek ve ben her ne kadar sessiz kendi halinde bir insan olsam da yaşamadığım sıkıntı kalmadı ve her halükarda mercek altında inceleniyorum üstelik en yakınlarım tarafından ve ben ne mi yapıyorum?

Elbet kızgınım ve küskün ve de kırgın ama işte işler böyle yürümüyor çünkü içime salgıladığım zehir beni güçsüz kılıyor ve ben kimseye benzemek istemiyorum benzemiyorum da ve yoluma devam ediyorum gerçi görmezden gelemezken her seferinde bir o kadar görmezden gelinsem de ama görünmez olmadığımı bilen insanlar sayesinde hala yaşama sevincimi kolluyor ve kodluyorum. Nasıl mı?

Elbet: se-ve-rek.

Ve u-mut ederek.

Ve bu gün Ramazanın ikinci günü hatta sahur vakti ve işte huzurun ayak sesi ve de kendisi.

Yapabileceğim çok şey de var hem: sevgimi sakınmadan bol bol nemalandığım ve boca ettiğim hatta benden haz etmeyenlere bile kızgın ve kırgın olmayı sonlandırdım. Mademki bu saatten sonra seni memnun edebilecek bir evlat olamayacağıma göre başka şeyleri gerçekleştirmek adına umudumu saklı tutuyorum ve her şeyi zaman gösterecek elbet Yaratan bana vakit tanırsa ki bazen endişeleniyorum hayatın her an sonlanacağına dair ama bir şekilde saklı tutuyorum yaşama sevincimi ve yaşama coşkumu.

Kibirli bir dünyaya dönüştük bu anlamda mütevazı olmak ve elimden geleni yapmak payıma düşen. Empati yeteneğim bir de dostlarım elbet onlardan bana yansıyan umut ve iyi niyet: mümkün mü iyi niyetimi saklı tutmamak üstelik kendimi bildim bileli.

Şüphe duymak istemiyorum da artık hem kendimden hem insanlardan bu anlamda olduğum gibi görüdüğüm kadar biliyorum da kalp gözümün kulağıma fısıldadıklarının gerçek olduğunu.

Bir meddücezir adeta ve bazen infilak edilesi bir sıkıntı ile haletiruhiyem nasıl da huzursuz bir mizaca bürünüyor elbet delişmen yüreğim ve değişken bir o kadar coşkulu fitratımla durulmayı diliyorum Rabbimden ve bir şekilde bunu bana sunuyor en çok da yazarken durduğum ve sevgimi saklı tutup nihayetinde kendimle istişare edip kendimle de barış ilan etmek adına.

Yazmasam biliyorum ki ben bu günleri asla göremezdim ki kısacık bir mola bile verse kalem azgın denizlerde sürüklenen bir sal gibi batıp çıkıyorum hele ki dibi defalarca görmüş biri olarak...

Sensizliği ve sessizliği kabullendin ailecek ve son birkaç yıl eksikliğini çok hissettim, baba gerçi hırçın rüzgârınla kim bilir kaç kere savrulacaktık ama...

Ve ben her halükarda içime esen rüzgârla da sayısız kere savursam da kendimi s/avunduğum o ki; kimseyi asla yanıltmayacağım ki yanıltmamış biri olarak en azından kendime olan saygımı koruyorum ve insan sevgimle nihayetinde hidayete yürüme arzusu ile sanırım kendimi zaman içerisinde daha da çok sevip kabulleneceğim.

Yenilgilerime ve acılarıma dahi müteşekkirim ve bu sayede sabrı öğrendim ve şükrederek hayat daha yaşanılır bir yer ve şaşkın mizacımdaki tutarsızlıklarım bir o kadar çocuk ruhumla ara sıra yaptığım saçmalıklara gülüp kendimi sevmeye doğru yol aldığımı da göz önünde bulundurursam.

Daha yapmak istediğim ve de yazacağım çok şey olduğuna dair seninle olan buluşmamız umarım gecikir hele ki hayatımı çarçur ettiğimin de farkındalığında İnşallah her şey daha da yoluna girer.

Mekânın cennet ve huzur olsun, canım babam ve biz seni çoktan af ettik. Allah tüm günahlarını, günahlarımızı af etsin İnşallah.

Son bir şey daha:

İnan ki gittiğin günkü kadar masum ve temiz ve güvenilir bir insanım da en azından İnşallah Allah katında da böyleyimdir ve içimdeki iyi niyeti ve umudu ve sevgiyi de boca ederken günbegün serpilen ve büyüyen inancımın bana öğrettiklerin adına da müteşekkirim yoksa çoktan yıkılıp gitmiştim elbet Allah'ın izniyle de bunu hep kollayacağımı asla unutma.